

T., vzniklý mu zřízením telefonní stanice účastnické, majetkově právním nárokem, který patří do jeho pozůstalosti a jest tudíž pozůstalostním jměním, o němž jest řeč v § 179 nesp. říz. Nebyl-li pojat do ukončeného pozůstalostního řízení, jest jej považovati za pozůstalostní jmění dříve neznámé, o němž jest provésti potřebné úřední jednání podle § 179 nesp. říz.

Čís. 8783.

Pro nárok zaměstnance na velkostatku proti zaměstnavateli o zaplacení odbytného jest přípustným pořad práva, opírá-li nárok o soukromou námezdní smlouvu.

(Rozh. ze dne 14. března 1929, R I 135/29.)

Žalobkyně, jež byla zaměstnancem na velkostatku žalovaného, domáhala se žalobou na žalovaném odbytného 7.260 Kč proto, že prý ji bezdůvodně propustil z pracovního poměru. K námitce nepřipustnosti pořadu práva soud první stolice žalobu odmítl. Rekursní soud zamítl námitku nepřipustnosti pořadu práva.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Není žalováno o odbytné po rozumu § 75 (1) čís. 3 náhradového zákona ze dne 8. dubna 1920, čís. 329 sb. z. a n. v doslovu novely ze dne 13. července 1922, čís. 220 sb. z. a n., pokud se týče o odbytné podle vládních nařízení ze dne 21. října 1922, čís. 305 sb. z. a n. a ze dne 29. srpna 1924, čís. 192 sb. z. a n., jež přísluší proti kolonisačnímu fondu zaměstnanci na velkém pozemkovém majetku, ztratil-li zaměstnání následkem provádění pozemkové reformy, a není tedy místa pro rozhodování Státního pozemkového úřadu, pokud se týče rozhodčí komise podle § 75 (5) náhradového zákona a §§ 2, 16, 17 uvedených nařízení a pořad práva, ježto jde o nárok ze soukromé námezdní smlouvy a tudíž o nárok soukromý, není vyloučen, nýbrž přípustný. Na tom nic nemění ani rozhodnutí okresní paritní komise ze dne 31. července 1925, jímž bylo vysloveno, že žalobkyně má býti ponechána v dosavadní službě na velkostatku nebo odškodněna podle zákona o zaopatření zaměstnanců na zabraném majetku, ani okolnost, že žalobkyně se pro svůj nárok odvolala na náhradový zákon a k němu vydaná shora uvedená nařízení. Tím její žalobní nárok nepřestal býti nárokem soukromým, patřícím na pořad práva.

Čís. 8784.

Ochrana nájemců (zákon ze dne 28. března 1928, čís. 44 sb. z. a n.).

Předpis § 22 (2) zák. nevztahuje se na přeplatky, jichž vrácení bylo do 31. března 1928 uplatněno žalobou, třebaže do tohoto dne nebylo ještě rozhodnuto ani v první stolici.

(Rozh. ze dne 14. března 1929, Rv I 1573/28.)